

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/564/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313201729
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313201729.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: Secapital S. á.r.L., 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovojsvodstvo, zapísaná v obchodnom registri, oddiel B, vložka 108305, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., Jilemnického 30, Martin, IČO: 36715352, proti odporcyni: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXX, T. G. V., o zaplatenie istiny 3.169,93 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5C/51/2013-48 zo dňa 29. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania m e n í tak, že odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.733,46 Eur od 02.06.2010 do 28.01.2015 a úrok z omeškania vo výške 0,95 % ročne zo sumy 2.733,46 Eur od 29.01.2015 do zaplatenia.

Výrok rozsudku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovené a výrok, ktorým bol žalobný návrh zamietnutý v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a poplatkov za upomienky, z o s t á v a j ú n e d o t k n u t é .

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.733,43 eur spolu s 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.733,46 eur od 29.01.2015 do zaplatenia, ktorú sumu povolil odporcyni splácať v mesačných splátkach 40,- eur mesačne vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom 01.02.2015 pod stratou výhody splátok. Vo zvyšku návrh zamietol a odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 130,67 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 363,- eur. Vychádzal zo zistenia, že dňa 19.09.2009 odporca ako dlžník s právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom uzatvoril zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky, v zmysle ktorej odporcovi bola poskytnutá suma 4.134,76 eur, ktorú sa zaviazal splatiť v 28 mesačných splátkach po 147,67 eur. Do podania návrhu odporca vrátil navrhovateľovi istinu 493,01 eur a po podaní návrhu istinu 370,- eur. Po odpočítaní uhradenej istiny odporcom zaviazal tohto na zaplatenie istiny 2.733,43 eur, keď nevyhovel návrhu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a nákladov na vymáhanie. V prípade zmluvnej pokuty konštatoval, že je potrebné akceptovať zákonné podmienky vyplývajúce z § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). V úverovej zmluve nebola zahrnutá zmluvná pokuta, ale bola súčasťou len Všeobecných obchodných podmienok (ďalej VOP). To znamená, že sú zahrnuté v predformulovanom texte, ktorý odporca nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť. VOP sa jednoznačne nachádzali v tej časti zmluvy, ktorá nebola podpísaná účastníkmi zmluvného

záväzku. Právny predchodca navrhovateľa bol povinný poskytnúť riadne informácie ohľadne zmluvných podmienok v zmysle § 8 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej ObZ), časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na VOP, vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe a priložené. Úprava v OZ podobné ustanovenie neobsahuje. Z toho vyplýva, že časť zmluvy uzavretej podľa OZ nemožno určiť len odkazom na VOP. Bez podpisu VOP nie je možné, aby sa tieto stali súčasťou zmluvy, pretože pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. Na základe toho uvedenú podmienku vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, týkajúcu sa dojednania zmluvnej pokuty, pretože nebola výsledkom individuálneho dojednania medzi účastníkmi záväzkového vzťahu. Pokiaľ ide o náklady na vymáhanie vo výške 7,74 eur tieto navrhovateľ nepreukázal v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, aké náklady vznikli ani ich výšku.

Navrhovateľ žiadal úrok z omeškania od 02.06.2010 do zaplataenia vo výške 9% ročne, avšak neodôvodnil dátum, kedy mu mal vzniknúť nárok na úrok z omeškania, a preto mu priznal z priznanej istiny úrok z omeškania až odo dňa vyhlásenia rozsudku, t.j. 29.01.2015 do zaplataenia . O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, a to v časti rozsudku, ktorou súd zaviazal odporkyňa zaplatiť 8,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 2.733,46 eur od 29.01.2015 až do zaplataenia. Mal za to, že súd nesprávne právne posúdil dátum odkedy mu mal vzniknúť nárok na úrok z omeškania. Keďže odporca bol v omeškani, vznikol mu nárok na úrok z omeškania vzhľadom na charakter uzavretej zmluvy ako spotrebiteľskej podľa predpisov občianskeho práva. V žalobnom návrhu sa domáhal úroku z omeškania od 02.06.2010 vo výške 9% do zaplataenia, a to v zmysle „vypovedania zmluvy“ zo dňa 22.05.2010, ktoré tvorilo prílohu žalobného návrhu. V tomto liste bol odporca vyzvaný na zaplataenie celkového dlhu v lehote 5 dní od doručenia tohto vypovedania, ktoré mu bolo doručené dňa 27.05.2010 a 5-dňová lehota jej uplynula dňa 01.06.2010. V čase omeškania v zmysle Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úroku z omeškania bolo o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom úroková sadzba ECB pre hlavné referenčné operácie bola ku dňu 02.06.2010 vo výške 8% + 1% = 9%. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby bol rozsudok zmenený tak, že odporkyňa bude zaviazaná zaplatiť úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.377,46 eur od 02.06.2010 do zaplataenia.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako odvolací súd (§10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§201, §204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v rozsahu § 212 ods. 1 O.s.p. a podľa § 220 O.s.p. rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.733,46 eur od 02.06.2010 do zaplataenia (aj s poukazom na výrok rozsudku okresného súdu, ktorý nebol odvolaním napadnutý a návrhu navrhovateľa bolo ním čiastočne vyhovené).

V preskúmvanej veci bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, na základe ktorej odporcovi boli poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 4.134,76 eur a z tejto sumy uhradil sumu 493,01 eur a po podaní návrhu sumu 370,-eur. Rozhodnutím súdu prvého stupňa navrhovateľovi nebola priznaná uplatňovaná zmluvná pokuta vo výške 428,73 eur a náklady za upomienky vo výške 7,74 eur. Navrhovateľ však v tejto časti nepodal odvolanie, preto sa odvolací súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia touto časťou nezaoberá.

Okresný súd nesprávne vyhodnotil uplatňované úroky z omeškania, keď navrhovateľ v návrhu poukázal na to, že vzhľadom na to, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, listom zo dňa 22.05.2010 vypovedal zmluvu a vyzval odporcu k úhrade všetkých splátok jednorázovo, ktoré však odporca do dnešného dňa neuhradil. K takto písomnému žalobnému návrhu bol zároveň pripojený aj listinný dôkaz, a to list zo dňa 22.05.2010, ktorým bola vypovedaná zmluva a z tohto jednoznačne vyplýva, že odporca bol vyzvaný, aby v lehote 5 dní od doručenia tohto vypovedania, uhradil celkový dlh, ktorý bol vyčíslený na sumu 3.197,77 eur. Taktiež navrhovateľ spolu so žalobným návrhom pripojil i fotokópiu doručenky, z ktorej vyplýva, že odporca si predmetné vypovedanie zmluvy prevzal dňa 27.05.2010. Z tohto je jednoznačne možné zistiť, kedy

sa odporca dostal do omeškania, a teda či uplatňovaný úrok z omeškania tak ako ho špecifikoval vo svojom návrhu navrhovateľ je oprávnený. S poukazom na to, že odporkyňa vypovedanie zmluvy prevzala dňa 27.05.2010, 5-dňová lehota, ktorá jej bola poskytnutá na splatenie celého úveru uplynula dňa 01.06.2010, a preto dňom 02.06.2010 sa dostala do omeškania. Z takto zisteného skutkového stavu teda jednoznačne vyplýva, že uplatnený úrok z omeškania navrhovateľom v žalobnom návrhu vo výške 9% od 02.06.2010 do zaplatenia je oprávnený a v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády č. 87/1995 Z.z. účinného v čase omeškania.

Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil rozsudok okresného súdu v časti, ktorým vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, pokiaľ sa jedná o úrok z omeškania, a to tak, že zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.733,46 eur od 02.06.2010 do 28.01.2015. Vzhľadom k tomu, že okresný súd vo svojom rozhodnutí priznal úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne od 29.01.2015 do zaplatenia, odvolací súd rozhodol iba o zvyšnej časti a zaviazal odporcu zaplatiť okrem toho i úrok z omeškania vo výške 0,95% ročne zo sumy 2.733,46 eur od 29.01.2015 do zaplatenia. Vo výroku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovieť a ktorým bol žalobný návrh zamietnutý v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a poplatkov za opomienky zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý, nakoľko odvolanie v tejto časti nebolo podané.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. V predmetnom odvolacom konaní mal plný úspech navrhovateľ avšak neuplatnil si trovy odvolacieho konania a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, preto rozhodol, že mu tieto nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípuštné odvolanie.